22/3/21

1ο βάθημα — κυρίως για ειδικά θέματα ειδικού ποινικού κυρίως προς ερμηνεία κ' κατανόηση κ κυρίως ύφματικο υπόβαθρο + ανοχεις.

Εγκλήματα κατά της ζωής - Μπεκας - Αποστολίδος.

αρ. 301 ΠΚ - Συμμετοχή σε αυτοκτονία.

αυτό που τιμωρείται είναι οι πράξεις που ο δράστης συμβάλει στη αυτοκτονία κάποιος άλλος. (η αυτοκτονία δεν είναι άδικη πράξη κ' δεν μπορεί να υπάρξει συμμετοχή κ' τυποποιεί ως έγκλημα στο 301 ΠΚ) ~~στο~~ ~~ένω~~

προϋπόθεση: ο αυτόχειρας να έχει πλήρη συνείδηση των πράξεων του. κ' ο δράστης βοηθά ορθά τιμωρούται οι δράσεις του δράστη;

γιατί να τιμωρούται οι βοηθητικές πράξεις

→ 1η απόχη: ~~παιρνιαμονικά το κράτος~~ ~~βοηθά~~ ~~τιμωρεί~~ ~~τους δράσεις~~

→ Αυδρουλ: αυτικοιωνική συμπεριφορά που δικαιολογεί το άδικο της συμμετοχής σε αυτοκτονία. (ο αυτόχειρας παραβαίνει μια κοιν υποχρ. καθώς βοηθάσαν κοιν υποχρ. του αυτόχειρα.

→ απόχη: τιμωρεί τους δράστης ως "εκβεταλλευτές" καθώς το πρόσωπο δεν έχει ορθή απόφαση, παρά την πλήρη συνείδηση του αυτόχειρα, αυτός είναι υποχείριο στους δράστης

→ περισσότερες ενέργειες 1 εγκλήμα.

αυ. υπαλλακτικώς μεικτό έγκλημα

-2 τρόποι τέλεσης: κατάπειση + παροχή βοηθεία (στοιχείο αυ). κατά.

↓ σημαντική ώστε να ειφικ

απόχη: ελαστερ. ορος σφιόπτοινος

έννοια κατάπειρης: σκοπίμη έννοια
ή αίσκηση πειθούς
να προσπαθεί να αρχεί την αμφιβαστήσεις.

παροχή βοήθειας: κατά την τέχνη - να είναι εφικτή βοήθεια.
πράξεις βαρύτητας που να συντείνουν στην αυτοκτονία.
~~προ~~ αυτή η προσθήκη δικαιολογείται στο ότι ο αυτόχειρας
έχει την κυριαρχία πάνω στο σύμβαν.

κάθε είδους δόλο

• Η A εισέρχεται στο σπίτι ν' βλέπει το σύζυγο της B να επιχαρεί
να αυτον. με δηλητ. κ' δεν πράτει τίποτα. Αμφίσποιος της A.

→ η παραλείψη παροχής βοήθειας συνιστά κρόπο κέλεσης του 301 ΠΚ;
αν τηρούνται οι όροι του 15 ΠΚ
εξαιρέσεις αποκλεισμένος, ίδιαιτ. νομ. υποχρ. να αποτρέπει το
αποκλεισμένο κ' εμφοβιούνται με ενέργεια.
Ο κόμος δεν εμφοβιούνται την ενέργεια με την παράλειψη σε
κάθε περίπτωση. αλλά μόνο στο 15 ΠΚ. (κ' όμοι οι όροι του 15 ΠΚ).
ιδιαίτερη νομ. υποχρ. αποτροπής του αποκλεισμένος.

~~[illegible]~~ εάν θα μπορούσε η συμπεριφορά της A να θεωρηθεί παροχή
βοήθειας δια παραλείψεως; υπάρχει ιδιαιτ. νομ. υποχρ. αποτρ. αποκλεισμ. να
αποτρέψει του B;
1η άπαγη → ναι, ~~[illegible]~~ η B έχει ιδιαιτ. νομ. υποχρ. (15 ΠΚ)
να αποτρέψει το θάνατο, (κ' όχι την αυτοκτονία) έχει
αν έχει υποχρ. αποτρ. αυτοκτονίας ← ιδιαιτερ. νομ. υποχρ. να αποτρέψει την αυτοκτονία; → ~~[illegible]~~ 301 δια παραλεί
αν έχει ιδιαιτερ. νομ. υποχρ. αποτρ. θάνατος ← αυτόμα κ' με το θάνατο τελεί το 307 ΠΚ.

γα το ποιο το κράτος θα τηρβάνει ...

απόγη Κιουπή → υπάρχει γενική υποχρ. αποτροπής θανάτου του άλλου, αλλά εδώ ευδιακρίθηκε για την αποτροπή της αυτοκτονίας

διαφοροποιείται από το 299 ως προς τη συνείδηση της αυτοχειρίας.

36/

η ιδιαιτερ. νομ. υποχρ. → νόμος, ουρβ, προγενεσ. επικινδ. ενεργεια.
αν η αυτοκτονία θεωρηθεί ως ελεύθερη πράξη αυτοδιάθεσης τίθεται πόσο θα κιβωρηθεί

Διουνοση → η πολιτεία πρέπει να λάνω αμετοχή ν' κιβωρηθεί λόνο με ~~324~~ 301.
ότι ο κινδυνος πρέπει να προέρχεται από το εξωτερ. περ. βαλλ. ν' ύχ. από τον αυτοχειρα.

24/3/21
2ο μάθημα

Έκθεση - 306πκ

Έκθεση το αυτή ευνοία → αποιονάλλο
το ευρεία ευνοία → αδηναιαβοήθη (γνήσιο έγκλημα παράλειψης)
που έχει προσα, κλη. στα γνήσια παραλ. δεν τίθεται ιζητήμα 15πκ.

• ο γιατρός τηλεί τετελεσμένη έκθεση ή βρίσκεται ακόμα στην απόπειρα;
(που βγαζεν την ρόμπα)
κ' σε ποιο σημάο ξεκινά

απόψεις: Λυραφίας (παλαιότερη) → στα γνήσια παράλειψης δεν είναι νοητή η απόπειρα - ...
κ' πιο αυστηρες απόψεις
δεν υπάρχει αρχή τελεσ., όταν σταματήσει είναι ήδη τετελεσμένο.
κρατούσα στην νομολογία.
κ' νεότερες απόψεις υποθετούν ότι δεν υπάρχει απόπειρα.
από την στιγμή που έπρεπε να ύρασε, έχει τελέσει το έγκλημα. - από την στιγμή που έπρεπε να κάνει κάτι κ' δεν το έκανε → τετελεσμένο εγκλημα.

οι νεοκλασ. απόψεις προσπαθούν να εξηγήσουν

κ' η αρχή εκτετ.

• Νεοκλασ. απόψεις: δυνατή απόπειρα όταν η παράλειψη αύξησε του κίνδυνο ζωής (= όταν βλαβούσε να κάνει κάτι κ' δεν το έκανε κέ βέβαι το σηβείο που αυξάνει το κίνδυνο)

ο κίνδυνος αμαξιά

λόγω της παράλειψης (ποιοτική αμαξιά κίνδυνο)

δυσβατική αντίρρηση: το βεταπτεπεί σε εγκλήμα απόπειρα

η παράλειψη έχει 2 βαθμές.

ως βαθμή συβπεριφορά → απαιτούνται ορισβένα στοιχεία (γνώση + δυνατότητα ενέργεια.

κ' πράξη που να οδήγει

~~αυτά~~ γιατί αν είναι δεκτική απόπειρα → να δέχεται υπαιτιμάρηση

• όσο υπάρχει δυνατότητα ενέργειας κ' ανδήλωσε βούλησε παράλειψη

→ τότε ξεκινάει κ' η αρχή παράλειψης (Μπέκαι) (στην αφαίρεση ρόβηση)

αρχή εκτετ. όταν εξαπαρτεύει την παράλειψη ←

κ' ~~[illegible]~~ βέβαι την ολοκλήρωση του γεγόβατος → απόπειρα.

οπόκε βλαβή να υπάρξει κ' υπαιτιμάρηση.

.. επειδή η παράλειψη είναι βη ενέργεια, το να εξαπαρτεύει ηθικά. ως δρόσιτα απαιτείται για να υπάρχει πράξεις παράλειψη

• αρχή εκτετ. που βλαβή να κάνει ενέργεια βέβαι κ' το σηβείο που είναι δυνατή η σωτηρία του ευν. αγαθού.

• αρχή όταν βλαβή να κάνει κάτι βέβαι το σηβείο που η παράλειψη θα κατασκή αντικειβενικά αναβλαβήτητη. (Μυλωνοπ.)

→ αρχή εκτετ. όταν βλαίνει ο ασθενής στο νοσοκοβείο κ' καθίσταται ~~όταν~~ τετελεσβένο εγκλήβα όταν απομαρήσει από το κατρικό κέντρο.

παράλειψη προσφοράς βοήθειας - 307 ΠΚ. - γνήσιο παράλειψης

- Ο Α που δεν γνωρίζει κοινή βλέπει του Β να πνίγεται στην πισίνα ή Γ προσπαθεί να βοηθήσει όλως ο Α του γρουθοκοπεί ν' ου εξηδίζει. (Το Α δεν έχει δόλο αυθαιρεσίας).
  - ο Α εφόσον δεν γνωρίζει κοινή (συμπαρά δυνατότητα ενέργειας) άρα δεν ~~παρατεί~~ διαπράττει το 307 ΠΚ.
  - ο Α με αρκετή συμ. βίας τελεί τη παράλειψη ~~[illegible]~~ του Β ενώ έχοιμε ένα γνήσιο εγκλημ. παράλειψης, το ετά όλως με ενέργεια, όχι με παράλειψη. ο δε Γ δεν ετά παράλειψη, καθώς βρίσκεται σε αδυναμία να ενεργήσει. - άρα ούτε είναι αυτουργός.

  πως θα κριθεί η συμπεριφορά του Α; → όχι ως παράλειψη (δυνατ. βοήθειας)

  - ο Γ θα θεωρηθεί εξαναγκαζόμενος να παράλειψη ως όργανο, ή
  - ο Α θα θεωρηθεί ~~[illegible]~~ αυτουργός σε παράλειψη προσφοράς βοήθειας

- Συμπλοκή 313 ΠΚ
  - Επίθεση - βιαιοπραγίες 2+ προσώπων ένα ατι ενός που δεν αμύ
  - συμπλοκή = αυκιλλάζων λεκαμύ τους βιαιοπραγίες
  - θύνεις ή συμ. βλάβη → εξωτερ. ορο αμφοτέρων

  εἶδος διακινδύνευσης

  τιμωρείται για την συμμετοχή σε συμπλοκή, ανεξαρτήτως από η συμ. βλάβη/αυθαιρεσία ~~[illegible]~~ αρκεί ότι συμμετείχε σ' αυτή

  → υπάρχουν αντίθεσις ότι είναι κ οι 3 (συγκεκριμ. κλπ)

3 εἶδη διακινδύνευσης: αμπρήμενη, συγκεκριμ., δυνητική.

αναλόγως ρόλου διακινδύνευσης σε εγκλήματα.

αφηρήμενη: δεν χρειάζεται να αποδείξει κίνδυνος, τιμωρείται γιατί είναι επικινδύνη. (είναι δεδομένο ότι παράγεται κίνδυνος)

συγκεκριμένη: συγκεκριμένος κίνδυνος (π.χ. ~~κίνδυνος~~ εκθέτη) θέμα με συγκεκριμένο κίνδυνο να επέμβει από το εγκλημ. (κομμάτι αν.)

δυνητική: στην αν. αποτείται η δυνατότητα επέμβασης, ανεξαρτήτως αν τελικά επήλθε ή όχι.

στην εφηρική αναιρούμε αποχή κ' διαφορετική διακινδύνευ

5/4/21
3ο μάθημα

συνέχεια εγκλήματος σύμπτοκής 313ΠΚ

→ βιάβης ή διακινδύνευσης (και τι είδους;) κ' ποιες συνέπειες φέρει η αποχή ~~β~~ βάσει είδους επικινδυνότητας;

κίνδυνος: θα εξεφιχθεί σε βιάβη.
οι μορφές διαφοροποιούνται μεν προς το πως λαμβάνει ο νομοθέτης τον κίνδυνο. (βλ. παραπάνω).

σύμπτοκή: είναι εγκλημα βιάβης ή διακινδύνευσης;

υπήρχαν παλαιότερες αποχής που υποστήριζαν ότι είναι εγκλημα βιάβης χώρ του ότι ο θανάτος ή η βαρκή σωμ. βλ. μη στοιχείο της αν. κ' πρέπει να καλύπτεται από αμέλεια καθιστώντας το μη εκ του αποτελεσμ. διακριν. εγκλημα.
η σύμπτοκή συνδέεται αιτιωδώς με τη βιάβη ή τη σύμπτοκή.
~~ξ~~

κρατούσα αποχή: διακινδύνευση - αμέ τι είδος κ' πως θα κατάστη δοχμαστικά ο θάνατος ή η βαρκή σωμ. βιάβη (αν π.χ. αν θέμα δόλο)

απόγεις για δικινού.

→ Δη επικρατούσα

(1) αφηρημένη διακινδύνευση. δεν χρειάζεται νοι παραχθεί κινδύνος,
(αντιρρ. κάθε συμπεριφορά θα θεωρείτο επικινδύνη κ' φτάνει να αποτε
έχουμε αποτελέσματος).

(2) συγκεκριμένη διακινδύνευση (Ανθρωπάκης): έχουμε ως τεκμήριο οθαν. ή βαρ.
συμ. βλάβη ότι η συμπεριφορά είναι επικινδύνη (άρα εξωτερ. ορος αξιοπ.)
κ' δικονομικά → τεκμήριο ιδιάζουσας επικινδυνότητας.

(3) Μηέκας: ιδιόμορφη περίπτωση → δυνητική διακινδύν.
ο θαν. ή συμ. βλ. ενδεικνύει τη δυνατότητα επιτέλεσης
κινδύνου.

⇒ ποια η πρακτική σημασία αναλόγως απόγεων; (γιατί απαιτείται αιτ. συνδεσμ
η βαρ. συμ. βλάβη (θάνατο
ή τη συμπεριφορά)

π.χ.

- Ο Α αναλογούσται στην συμπεριφορά Β, Γ, Δ αφού έχει προκληθεί συμ.
βλάβη στο περασικό Ε.
ότι οι απόγεις δέχονται ότι δεν υπάρχει 313 στον Α
κάθεις έχει προηγηθεί η συμ. βλάβη (κινδύνου) πριν την ανάμιξη
του Α. = ο κινδύνος έχει παραχθεί πριν του Α (αφηρημ. + συγκεκρ.)
κ' πριν δυνητικά ~~επ~~ αναμιχθεί ο Α.

- Ο Α αναλογούσται στην συμπεριφορά Β, Γ, Δ αλλά απόχαρτε
πριν την επέλευση βαρείας συμ. βλάβης στο περασικό Ε.
= αναλόγως είδους θα εξαρτηθεί αν ο Α θα τιμωρηθεί με 313.

- αφηρημένη: από τη φύση της η συμπεριφορά είναι επικινδύνη οπότε
ο Α ενδύνεται ανεξάρτητα από το πόνε εφόγε. (που αφορ
έτσι θα τιμωρείτο για αυτή πράξη)
- συγκεκριμένη: ~~συμμετείχε~~ ενδιαφέρει ότι η συμπ. είναι επικινδύνη
κ' μετουργεί ως τεκμήριο ότι ο Α συμμετείχε σε επικινδύνη

τεκβαίρεται ότι επήρθε συμβιάβη/θάνατο
ως επικίνδυνη συβηγική
εκτός

→ τεκβήριο επίκι
+ εξωτερ. ορατοπτ.)

συβηγική επειδή επήρθε η συμβιάβη/θάνατο -
ο Α δα ήταν αυτιβαρητός αν η εξέλιξη του κινδύνου σε βιάβ
ακολούθησε βία απρόσπτη βεταβολή (π.χ. αυτοπτικός Ε)
+ ακαιτιώδης

- Δυνητική (Μπέκας): αφού θεωρώ ότι αυτό που αρκεί είναι η δυνατότητα
επέλευσης κινδύνου αλλά ηρέπει να νοηθούν ως αν
του τιβαρώ όταν η συβηγική τον χρόνο που συββεκείχε είναι
προσφορή η συβηγική για να επιφέρει κίνδυνο ή συμβαρία βιάβη
(αν δεν ήταν προσφορή η συβηγική να φέρει θάνατο ή κίνδυν
συμβ. βιάβης)
- δόλος ως προς την δυνατότητα κινδύν

βαρ. ανυλαβεία η
σχέση συβηγικής
με επέλευση
κινδύνου

το αδυναβο σηβείο του Αυδρ. + είναι ότι από το γενικό γεγονός που
παρήχθη ο κίνδυνο

→ προνυβ. βορφή αυθρωποκτ. (299 §1)

αυθρωποκτονία κατ' αποκίνηση (αρ. 300 ΠΚ) - γνωρίζουν ηλίν

· ο Α σκοτώνει τον Β με δείνακηβόρα ένεκα από σίκτο εκμαββάνω
τις παρακτήσεις του Β ως επίβουν ν' υβίζονται ότι ο Β πάσχει
από ανίατη βορφή καρκίνου. Αξιόποινος τον Α.
→ πιστεύει ότι συντρέχουν οι όροι του προνυβιούχου οπότε
η ηλαυάται για τα πραγματικά περιστατικά, τα οποία αυξάνουν (~~[illegible]~~
το αξιόποινο, η πραγμ. ηλάνη για τα πραγμ. περιστατικά
που αποκλείνει την ποινή (ανίατη βορφή ν' επίβουν) για το 299.
30 §2 → αποκλείεται ο δόλος για το βαρύτερο έγκλημα (299)
οπότε ν' δει υβαρηθεί για το 300

• ο Α δίνει το Β από αύριο ότι από επόμενη παρατηρεί ότι εγκαίνια ότι ο Β πάρει από σειρά βραδινή καρέκλα.
→ αγοράζει περιοδικά που διάβασαν το προηγούμενο. Όρα πως θα το μπορούσε; (300 π.χ.)
απαντήσεις
① αρκεί ο αιτιολογικός, δ' όχι τα άλλα δικαίωμα → 300
② Μπείτας 299 ή 87 (για επόμενη περίοδο) - α/κ δύο απάντησεις.
③ απόντερα 299 (γιατί βάρκες) (αν είναι αποδεκτή απόντερα θα μπορεί με 300) - Μυρμηκοπόρι (προσθέτει → αβρώπινα γαμικά)
④ Ανδρ. και ίδιαν εγκρίνει 299+300 (αμμή πρόβλημα δε δίνει επιπλέον απόντερα)

γιατί είχε δύο 299 αμμή αυτήν όρο εμπόρων (ή βάλτε αδύνατον)

Μπορ. αλλιώς

έχουμε δει αλλαγές που δίνουν το 300 αμμή δε δύο 299 όρα θα αντιμετωπίσουμε τον λόγο για να πάμε στο 300;

(επίσης δουλειά - προσωρινά)

12/4/21
4ο βιβλ

216 ΠΚ - Πλαστογραφία
έννομο αγαθό:

Αλλοιώνεται η εμπιστοσύνη στη έγγραφη συναλλαγή + [illegible] ασφάλεια δικαιοπραξιών στο περιεχόμενο έγγραφο δε η δίκαιη (και δικαιώματα αν αρμόζει)
δομή προσώπου η αμάρτια (διαφορίζεται το υπό)

Έγγραφο: 13 αν. γ' ΠΚ (ευρεία έννοια - χωρίζει το έγγραφο σε διανοητικό από το υλικό του φορέα)
↓
γενική έννοια: υλικό αντικείμενο 216+ διανοητικό σ.σ. (είδη συνεργών)

3 γενικές εγγραφές: που αναφέρονται το ποινικό δίκαιο το έγγραφο
ή προσωπική το ποινικό δίκαιο σε όλες 3 γενικές εγγρ.

- Θα δείχνω πως η προσωπική το ποινικό δίκαιο ή χωρίς προσωπικότητα το έγγραφο.
- ειδικότερη διανοητικό δε συνδέεται συνδέεται δε υλικό φορέα (= χωρίς αντίκτυπο δε το εξωτερικό στη συναλλαγή)

το ίδιο το περιεχόμενο του αδικου του 216:

το αμηθες ή μη [illegible] της δημοσης του διανοήματος δεν προσιατεύεται με το 216. είναι συμπαρατικό ότι συμπίπτει η δήμοσι γενόμενη με το πιστό.

πάθων: όποιος γνωμένεται από η θέσεις του γράφου, ή οποίος [illegible] ανεκλέρεται το ονομα του.

η εγγυητική μετουργία πιστεύεται από την πιστογραφία, καθως το 216 αφορά συμπεριφορές που δημιουργούν διακιάσεις αμηθους κ' φαινομένου εκδότη = αμοι φαίνεται να είναι ο εκδότης του γράφου κ' αμοι είναι. [illegible] πραμματικά.

- η έννοια του εκδότη είναι κανονιστική-νομική κ' ποια η σχέση αυτού με το διανοήμα.

↓

συμπαρατική, πνευματική, κανονιστική-πνευματική → μαι προτείνουν κριτήρια για σχέση διανοήματος - εκδότη.

και κρίνουμε την ύπαρξη εκδότη

- συμπαρατική: μόνο όποιος ευσυματώνει ιδιόχειρα. (φαίνεται πλέον στα ιδιόχει
- πνευματική: από αυτόν που προέρχεται το διανοήμα ανεξάρτητα ποιος το εκδοτ
- κανονιστική (κρατούσα): αυτός που αναμαμβάνει την ευθύνη κ' θέμα να δεσμεύεται από αυτό.

- μπορεί να θεωρηθεί νομ. πρόσωπο ως εκδότης; ναι!

και δεσμεύεται; → αν το νομ. πρόσωπο μπορεί βάση κανονιστική-πνευμ. μπορεί να αναμαμβάνει τη ευθύνη κ' να δεσμεύεται από το διανοήμα. ως νομ. πρόσωπο! κ' όχι το φ. πρόσωπο που πράττει.

- προέρχεται από το αστικό δίκαιο κ' αφού είναι φορέας [illegible] υπόχρεως + δικαιωμ., [illegible] τοτε μπορούν να τους κατεμογήσουται έγγραφη δημόσιο.

Ευδοκίμα ότι η βούληση του νομ. προσ. εκφράζεται μέσα από τις δημιουργίες των ορχάνων του.

- η βούληση ότι το νομ. προσωπο μπορεί να είναι εκδότης παιχνιδιόπρα δεν ήταν σαφής.

↓

① ΑΠ 366/69.

Γραμμ. κοινότητα έθεσε σε πιστοποιητικό δικτ. του υπογρ. κάτω από τη ένδειξη "Πρόεδρος της Κοινότητας" κ' τη σφραγίδα της κοινότητας. (με ιδιότητα που δεν τους ανήκει).

ΑΠ. → υπάρχει πλαστογραφία καθώς εμφανιστήκε ο γραμμ. με ιδιότητα που δεν τους ανήκει.

ο φοιτρόμενος αν εκδότης ήταν ο Πρόεδρος που εκπροσωπούσε την κοινότητα.

- υπάρχει διάσταση αμπθούς-φαινομένου; (αυτό είναι το ερωτήμα).

ο γραμμ. που δεν εκπροσωπεί το νομ. προσ. (υπογραφή από φ. προ. που καταμυγίζεται στο νομ. προσωπο). → υπάρχει. όχι όμως αν προς το αν είναι πρόεδρος (που είναι γεύδος) αλλά το ότι δεν έχει τη δυνατότητα εκπροσωπήσης του νομ. προσωπός.

$\boxed{\text{άρα}}$ μη ευδιαφέρει διάσταση αμπθούς-φαινομένου.

φαινομένου είναι το νομ. προσωπο. αν είναι όντως ο πρόεδρος το ότι ο γραμμ. δεν είναι πρόεδρος δεν αρκεί.

⇒ αν το νομ. προσωπο ήθεχε να αναλάβει πράξεται την ευθύνη δεν υπάρχει διάσταση. Μεταξύ αμπθούς-φαινομένου κ' άρα όχι 216.

(+) δεν αρκεί μια ιδιότητα που δεν έχει (γραπτό γεύδος) αλλά αν ~~[illegible]~~ αναλαμβάνει την ευθύνη.

② ΑΠ 1108/86.

Τέλη αυσφαλ. πράκτορας υπέγραψε με το όνομα του εισφαλ. σύμβολο χρησιμοποιούτας έστωπα της Σταρείας χωρίς να έχει το δικαιώμα να την εκπροσωπεί.

→ ο ΑΠ δεν δέχθηκε πλαστογρ.

φαινομένου εκδότης: εταιρεία.

αμπθούς: τέλη αυσφαλ. πράκτορας.

η εταιρεία δεν επιθυμεί να δεσμεύεται από το έγγραφο (κανονισ.-πνευμ. θεωρία)
την ευθύνη την αναγκαμβάνει ο πρακτορας.
αυτά βεβαιώνονται αναγκαστή πράξεια.

(3) ΑΠ 168/94

Πέκτωρα υπέγραψε με το όνομα του στο οποίο γνώσε πιπροδορία
από ιδρύματα του εξωτερ. για συνάδελφο ιωμηρεζόμενος γεωθεύς
ότι συνάδελφος του βρίσκεται σε διαδικασία κρί.

πλειοψηφία ΑΠ → υπάρχει πλασκογρ. (διάσταση αμφιδ.-φαινομ.)
μειοψηφία ΑΠ → δεν υπάρχει. (υπέγραψε με το δικο του όνομα).

αυτός που φαίνεται ως εκδότης είναι το πανεπιστήμιο ή
το φ. πρόσωπο;
αν είναι το φ. πρόσωπο δεν μα απασχολεί στο 216 η αμήθεια
αυτά λόγω η διάσταση φαινομένου-αμφιδ.

πλειοψηφία: δέχθηκε ότι εδφανίζεται ο φαινομένος το πανεπιστήμιο
το οποίο δεν εκπροσωπείται από το σχετικό φ. πρόσωπο
πρακτικά θεωρία: πρέπει να συντρέχουν πολλά στοιχεία για νομ. προσ.

(4) ΑΠ 1821/94

Πρόεδρος ΔΣ μια ΑΕ εξέδωσε κ' υπέγραψε αντίγραφο πρακτικό
ΔΣ στο οποίο γεωθεύς βεβαίωνε ότι συνήθε το ΔΣ
ήκαν ο αμφιδ. εκδότης το νομ. πρόσωπο - αναγόμενη θεωρία.
ΑΠ → στοιχειοθετείται πλασκογρ. καθώς εκπροσωπεί ήκαν

θεωρία → (1) όταν το όργανο διαθέτει εξουσία αντιπροσώπευσης κ' υπερβαίνει
αυτή υπάρχει διάσταση καθώς κωμύεται
φαινομένου είναι το νομ. πρόσωπο το οποίο μια δεν αναγκαμβάνει
ευθύνη

(2) κρίσιμη η αντιπροσωπευτ. εξουσία: το ότι εσωτερικά είχει υπερβεί τη αντιπροσωπευτ. εξουσία κ' δεν ευλαβέρα ως τρίτων κ' δεν υπάρχει διάσκεια.

άρα συνοπτικά: διάσκεια λεκτικό αμήθους-φαινόμενος σε περιπτώσεις που εκδότης είναι νομ. προσωπο.

(1) στοιχεία 216 (2) διάσκεια αμήθους.

προέκυπτε ως φαινομ. εκδότης πίαν νομ. προσ. ή το φ. προσωπο;
δεν ευλαβέρα ως κρίσιμο στοιχείο το γεγονός (ίσως στοιχείο γενικό)
αρχά ως φαινομένως εκδότης είναι το πάνεπιστ. ενώ δεν πίαν.

* 6/11 ανω αποβάσεις. ΑΠ δεν λίγηκε γιατί διάσκεια λεκτικό φαινόμενος-αμήθους

19/4/21

50

216 → τελευρεί τη διάσταση αμηθούς - ~~[illegible]~~ φερομένου τελεύτη
γιατί μου ευδιαφέρει να προέρχεται από το ίδιο πρόσωπο
προς αποφάσεια έγγρ. συναμιαγών
κανονιστικά ποιος είναι → κανονιστική-πνευματική θεωρία. αυτός που θέλει
να αναμάβει την ευθύνη του εγγράφου.

- ο A πρωτίν εγαμμοφ. εταιρείας E φυτοτυπικά σχέδια
μηχανολ. διαγραμμ. της E των οποίων τελεύτη πίσω το γραφείο Γ.
ν' στη θέση του μηχανολόγων έβαλε σφραγίδα της δίκης του εταιρείας
Y κ' έσβησε ως αρχικές υπογραφές θεωτάς δίκες τοι. ν' τε
προσκόμισε στο υπουργείο για να λάβει άδεια. Ευθύνη του A για
πλαστογραφία;
- υπάρχει διάσταση μεταμύ αμηθούς ν' φερομένου;
φαίνεται εκδότης η Y κατός αναμαμβάνουν κ' την ευθύνη.
⇒ δεν υπάρχει διάσταση μεταμύ αμηθούς-φερομένου
αμιά υπεφαγωγή εγγράφου (άρθρο εκτός ύλης)
= το 216 δεν προσιακεύει από σκοπούς πνευμ. διοκτηνίη αμιά
για αποφάσεια συναμιαγών.
η ύλη εδώ εσφαλμένα δέχθηκε πλαστογραφία γιατί εφαρμόσω-
τη παμιά συμβατική θεωρία.

~~- ο A πείθει του B να υπογράψει~~

Έμμεση αυτουργία σε πλαστογραφία

- ο A πείθει του B να υπογράψει επισυνή προς τη τράπεζα Τ
για να μεταφέρει το υπόλοιπο του λογαριασμού του σε
λογαριασμό τρίτου.. ο B δεν γνωρίζει τι υπογράφει διότι
επαίσχε από άνοια.

Έγγραφο : ελεύθερη B αλλά θέλει το υπόβαθρο και δικό του ν' επιθυμεί να δεσμεύεται από αυτό; όχι.
έχουμε διάσταση βεταμύ αμηθούς ν' φερυμένου.
ο A είναι έμβεσος αυτουργός ηλεκτογραφίας γατί ο B δεν είναι σε θέση να αντιληφθεί τι υπογραφεί.
ο πραγματικός ενεύθερη είναι ο A.
αυτός που φαίνεται ως ενεύθερη και ως αμηθής ν' πραγματικά θέλει ότι δεσμεύεται.
η υπόθεση θεωρούσε ότι υπάρχει απάτη βόνο παραγωμείζονται ότι ~~έχει~~ υπάρχει διάσταση
Εδώ από του A προέρχεται το διάσταμα.

- ο A προέρχεται στο γραφείο του B ν' υπογραφεί παρκείτηση από διεκδικητικά εγωγή κατά της Γ εντολίδας του B αλλά ν' από το δικαίωμα του χωρίς να αντιλαμβάνεται τι υπογράφει ή ποιες οι συνέπειες Αξιόποινο του B. (ο οποίος παρόνομα του A προς υπογραφή χωρίς πλήρη ενημέρω

αλλά ν' για το βέλλου
αίσιμη διεκδ. εγωγή

- το έγγραφο φαίνεται να έχει ενεύθερη του A; ο A πραγματικά αντιλαμβάνει τη ενεύθερη; όχι.
η υπόθεση δέχθηκε ηλεκτογρ. σε συρρόη με απάτη υπάρχει διάσταση αμηθούς - φερυμένου;
φερυμένος ενεύθερη ο A, αλλά ο A θέλει να δεσμεύεται από αυτό; όχι. ο B. θέλει. Θα κιβωρηθεί ως έμβεσος αυτουργός σε ηλεκτογραφία.

Στον νέο ΠΚ, η χρήση του πιστού δεν είναι επιβαρυντική πράξη αλλά είναι αυτοτελές έγκλημα.

⇒ δεν έχουμε το συνθέτο έγκλημα πλαστογραφία με χρήση αλλά φαινομένη συρροή 2 εγκλημάτων

→ αν δεν αναβιώνει λόγω η πλαστογραφία ; τιμωρείται λόγω για χρήση → ???

→ θα τιμωρηθεί για πλαστογραφία ακόμα κ' πριν το χρησιμοποιήσει με λόγω σκοπό ότι θέλει η το χρησιμοποιήσει.

→ αν ιάπτοκα συμμετέχει λόγω στη χρήση θα τιμωρηθεί γ' αυτό λόγω.

Μετά το Πάσχα: Στοκαινία επέρα

10/5/21

6ο

κρυπτή

στοιχεία βασικού εγκλήματος

αν: πράξη → ευθύνεται (όχι αξιώσεις), κινητού, ξένου, κατοχή ~~[illegible]~~, αφαίρεση

υ.υ: καθε είδους όχο για όλα τα στοιχεία αν υποκειμ. στοιχεία αλλοι: ιδιοπ. ξ.κ.πρ.

παλαίμων ξένης κατοχής +

η ιδιοποίηση τίνα στοιχείο της κρυπτής ανεξάρτητας αν έλαβε χώρα ή όχι. η οποία αρκεί να υφίσταται ως σκοπός.

στην κρυπτή προσαλεύεται η ιδιοκτησία πίδη στην κάλαμον (κ' την κατοχή)

χ' θεμέλιωση κέρας ≠ υπεξαιρ. → η ιδιοπ. τιμωρεί την συμπεριφορά ως πίδης κρίσης (είναι πίδη προαγωγικής κατάσταση).

η κατοχή + ιδιοπ. προσαλεύεται με διαφορετικό τρόπο αυτά τα ενν εγκλήματα

(π.χ)

(1) Ο Α νυχτοφύλακας σε εργοστάσιο σιέπει του Β να αφαιρεί αντικειμ. από το εργοστάσιο ε δεν αντιδρά διότι έχει συμφωνήσει με τον Β να τα μοιραστούν.

Β = κρυπτή

Α = πληροί τα στοιχεία της κανονιστικής έννοιας της παράλειψης; → Γπι. η αφαίρεση με παράλειψη

η αφαίρεση ως τρόπος τέλεσης που είναι θετική συμπεριφορά μπορεί να τελεστεί με παράλειψη (μη γνήσιο έγκλημα παράλειψης).

μη γνήσιο έγκλημα → εγκλημ. αποτελεσμ. + ιδιαιτ. νομ. υποχρ. προ αποτρόπης με ενέργεια από τον δράστη.

είναι η κρυπτή εγκλημα αποτελεσμ. + Μυλωνοπ. → κατάλυση + θεμέλιωση

η θεμέλιωση συνιστά αποτελεσμα (δογματικώς) (της αφαίρεσης) καθώς αποτελεί επενεργεια στο υλικό αντικειμ. χρονικά + τοπικά διακριτή από την αξιόποινη συμπεριφορά. ⇒ τότε δράστης μπορεί να είναι κάποιος με ιδιαιτερ. νομ. υποχρ. να αποτρέψει το αποτελεσμ.

ο A έχει ιδιαιτερ. νομ. υποχρ. ⇒ είναι συναυτουργός (αφού έχει κ σκόπος ιδιοκ) σε μοπή τεμαχίνη με παράμεσης.

~~(2) Ο A μέσα από παρότρυνση του B, αφαιρεί το πορτοφόλι του F για να το δώσει στον B. Αξιόποινο A κ' B~~

Ανθρωμάτης

αλλη άποψη: υπάρχουν συμπεριφορές οπου η ιδιοκ. αφαίρεση δεν είναι πολύ συνδεδεμένη στη εξουσία του οποίου περιέρχεται το πράγμα - ποιοτικά διαφορά μεταξύ των δύο. (πολύ δεν περιέρχεται η κατοχή του στο A)

άρα δεν μπορεί να εξαιρεθεί ποινικά ο B με τη παράμεσης του A.

κ' άρα άμεση συνέργεια στην μοπή του B τεμαχίνη με παράμεσης.

Μπιτιοιμένης → επίσης άμεση συνέργεια με παράμεσης

αλλά με αιτιολογία ότι η αφαίρεση της σύνθετη συμπεριφορά (κάκαμον + θεμέλιον) η κάκαμον είναι εξουσίαση αλλεί μπορεί να γίνη μόνο από του B. κ' ο A δεν του έχει (~~η παράμεσης δεν μπορ~~

ο οποίος θεμέλιον τη κατοχή

(δεν μπορεί να εξουσιαθεί η παράμεσης απόφυσης κατοχής με τη θεμέλιον της νέας κα

⇒ με του νέο ΠΚ μπορεί να θεωρηθεί άμεση συνέργεια; ναι υπό τη ένοια ότι ο υπαίτιος θέτει το αντικείμ. στη διάθεση του φ. αυτουργ. + πληρούνται το κριτήριο της άμεσης συνέργειας. μέσω της παράμεσης.

υμίγα ⇒ δεν δέχεται μοπή με παράμεσης

(2) Ο Α λέγει από παρόφρονα του Β, αφαιρεί το παρτοβόλι του Γ για να το δώσει στον Β. Αξιόποινο Α ν' Β.

→ Έννοια της ιδιοποίησης. (κλοπή ως σκοπός - χωρίς ωστόσο να πραγματωθεί, υπεξαίρεση είναι τρόπος τέλεσης του αξιόποινου).

= Έκφραση της υφυρπαγλένης εξουσίας του κυρίου (συμπεριφέρομαι σαν να έχω να έχω την εξουσία του πράγματος).

Υπάρχει όταν γίνεται η ιδιοποίηση για τον τρίτο;

Δεξ να συμπεριφερθεί σαν κύριος στον να το μεταβιβάσει στον τρίτο;

Όταν αφαιρεί για μεταβιβαίνει σε τρίτον όταν υπάρχει ιδιοποίηση;

- όταν γίνεται είναι αυταλλάγμενος (συμπεριφορά κυρίου)
- χωρίς αυτάλλαγμα αλλά στο ύνομα του (" " ")
- αυτόλα οίκ. όφελος ή πρόνεκτομα (" " ")

- όταν ίδιο αφαιρεί προς σπουδόν σε τρίτον χωρίς αυτάλλαγμα πω θα αξιολογηθεί; (ιδιοποίηση υπερ τρίτου στο 372 πκ).

1η άπαγη: ο Α όταν αφαιρεί, είναι με δόλο αλλά χωρίς σκ. παρ. ιδιοπ. προς όφελος του Β ν' δεν είναι άδικη. Α φρηγμοποιείται ως ορχανο αντό του Β ν' ο Β θα είναι ε.ε. αυτουργός κλοπής.

2η άπαγη: ο Α την σαλμή που αφαιρεί περιέρχεται στην κατοχή του εις και κατ' ελάχιστο, έχει σκ. παραν. ιδιοποίησης πως είναι για το δώσει στον Β. ο Β ηθ. αυτουργός στο μέτρο προς ο Β παρόφρονε του Α

3η άπαγη: ο νόμος αναφέρει παρ. ιδιοπ. όχι ως προς τον αφαιρούντα αλλά για ιδιοποίηση του Β (ωμοθεικό κενό στην πράξη της αφαίρεσης ενώ ο Α είναι αυτός συνεργός του Β στο υπεξαιρ. του Β.

- δεν σωχαυθεύεται κλοπή ν' αναφέρει ως συνεργεία στο υπεξαιρ. του Β

17/5/21 συνέχεια μοπής.

7ο

(3) Ο A περιβέλει τη B με το αυτοκίνητο του, για να τη βεμιφέρει αυτού η B έχει βόμις αυτοκίνητο ξένα κινητά πράξεια. Αξιόπονο του A.
η B έχει σκοπηρωθεί.

Αν το εγκλημα της μοπής έχει τελειώσει τη προκειμένω:

→ η αυτοκίνητο δε βαι το πει. ~~[illegible]~~

κατάλοιπο ξένης κατοχής
δεβεξιώνει νέα

+ σκο. παραμβής ίδιον. (πρ. πρέπει να συντρέχει κατά την αυτοκίνητο

→ 1ο γνώμη: εάν η συμπεριφορά A είναι συνέργεια ή αν συμβαίνει βεαί τη τελείωση ανάλ. δε είναι υπεξαιρ. ή υποθαλμηση τη

1η άπαγη: η συμπεριφορά του A + συνέργεια. προσθέρει συνεβαλή κατά την τέλεση της αδίκης πράξης

~~[illegible]~~

τιμωρεί ως συμβεκοχή πριν ή κατά την τέλεση της πράξ

↓

όχι κρουστά αλλά καθυστερεί κατά τη διάρκεια της εκτέλεσε της εγκληματικής πράξης. ο κρόνος μη ευνοφέρει τη προς τον κρόνο τέλεση της πράξης.

Σκο εγκλημα
η δεβεξιώνει της νέας κατοχής δεν συμπίπτει πάντα με τη παραν. ίδιον.
ο φάσης τιμωρείται γιατί έχει του σκοπό παραν. ίδιον.
κατά την αυτοκίνητο. παρόμοιο έχει τελειώσει η πράξη. οι πράξεις τρίτων δεν μαβαίνουν χώρα κατά την τέλεση της πράξης η οποία τελείωσε στην αυτοκίνητο.
η συμπεριφορά του A από υφίχα είχε κριθεί ως συμβεκοχή εσφαλμένη

Η αντίστ. συνέργεια τεκμηρίωνται της ουσιαστ. αποπεράτωνης με τον σκοπό παραν. ιδιοποίησης (χωρίς δοξαστικά να είναι σωστό.) καθώς στην ουσιαστ. αποπεράτωνη αν δεχθεί συνέργεια συνεχίζει υπερβολικά το "κατά η διάρκεια" του αρ. 47

2η άπαγη: αντίστ. συνέργεια → η γυχρηγιμή βοήθεια όν ο A θα της βοηθήσει. ή θα της περιβέν.

→ βάλλον ορθόνεται.

3η άπαγη → βεκά της πλήρωση της αυ. ο A συνιστά συνέργεια στην επακολούθουσα υπεξαίρεση ή υπόθαλψη εγκλ.

↓

η υπεξαίρεση
απορροφιάται από την κοινή δικαιοδοσία

Ξανά οι απόψεις.

Γνώμη: η συμπεριφορά του A στοιχ κοινή της B μαλβάνει χώρα αυτού τελειώνει η αφ. f. κινι πραξ. ο A θα είναι συμβέτοχος ή με άλλον τρόπο;
η κοινή μη εγκλ. ουσιαστ. αποπεραι. (η κοινή αρκεί στο να τελειώνει την αφαίρεση με σκ. παρ. ιδιοπ.)

↓

κατάχρηση + δεδεμένη

ηγείτη φορά ο σκ. παρ. ιδιοπ. μπορεί να συμπίπτει με την αφαίρεση, αλλά αυτό δεν χρωτικά ενδεχόμενη ΟΧΙ ΔΟΓΜΑΤΙΚΑ δεν είναι αναγκη να συμπίπτουν.

Για συνέργεια (47 πκ) πριν η κατά τέχνη πράξη - αποκάτω όριο όταν τελειώνει δοξαστικά η ύκυρη πράξη.
το 372 τελειώνει με η δεδεμένη νέα κατοχής.
ότι μετά την νέα κατοχή μαλβάνει αυτού τελειώνει η πράξη.

αν ο ιδιοκτήτης θέλει την πράξη είναι ανοικτή απόπερα
αλλά έχει ήδη ελαίνωσε τελικά το εγκλήμα.
→ 47 πλ. (πριν από τη τέχνη ή κατά τη τέχνη).

1ο άπαγο η υλίγα τις έχει κρίνει ως αυτή συνέργεια όλως υπάρχει
δοξ. χάθος που αντικείται στην αρχή της νομιμότητας αφού
ο 47 αναφέρει κατά τη τέχνη ν' η υλίγα συστήμα
υπερβαί

2ο ⇒ θέλει τη τέχνη ο A αλλά γυχική συνδρομή στην B
αυτή συνέργεια (θέ τη λοιπή της γυχικής συνέργειας)

3ο άπαγο (Μυκανοπ.) ⇒ η συμπεριφορά ως A υποθάλυγη εγκλήμ./συνέργεια
σε υπεξαίρεση
↓
η B αφού προσλαμβάνει τη σκ. παρ. ιδιοκ. → υπεξαίρεση
από τη σκ. υπακοιωθεί η υπεξαιρ. ως συνεξαιρεσ
υπάρχει πράξη. ο συμβέτοχος στην φαινομ. υπάρχει πράξη
τόλε αναβιώνει το αξιόποιο κ' έτσι ο A μπορεί
να υπαρκτεί ως συνέργος στην υπεξαίρεση

- τα επόμενα πρακτικά αφορούσα στην διάκριση κρίσης ελλ. αντιστοιχίας με τριγωνικό
απάτη.

απάτη
→ πράξη παραπλάνησης μέσω προσωπού στον διαθέτοντα με αποτελεσμ.
ο διαθέτων πλανάμενος να διαθέτει περιουσία.
ο πλανάμενος ν' ο διαθέτων είναι συνήθως το ίδιο πρόσωπο
- όλως υπάρχει ο διαθέτων ν' ο πλανάμενος αλλά ο γηλιούμενος
να είναι άλλος ("να αποκοιμίσει άλλος").

απάτη. αν: πράξη εξαν, πλάνη εξαπατάλλ περ. διαθ.

τριγω. απάτη ⇒ μπορεί να διαθέτει περιουσία άλλος
πλ. προβαίνει στης διαθέτου της περιουσίας ο A της πλάνη Ε.

Αυτοί που ζημιώνεται → η βάση είναι σε βάρος της τρίτης Ε (εκτρίτης) από τον διεθύνοντα σύμβουλο Α.

Για διακρ. κρίσης με απάτη βλέπουμε πόσε κατάχρηση ξένη κάτοχη (κρίση) ή πόσε διαθέτη της περιουσία (απάτη). Ο ηλεκτρίνος

(4) Ο Α δείχνει στον αχθοφόρο Β τις βαλίτσες τους τους χέει ότι είναι δίκες του ν' του παρακαλεί να του τις δώσει. Αξιόποινος Α για κρίση ή όχι.

(5) Ο Φ αναθέτει στον θαλαμο της πολυκατοικίας Α να παραδίδ. σ.βίνα στον σύμβοιτητες του Ο Β. Ελαθ.μεξεία ν' κοχωρίζει γειτόνος στο Α ότι είναι σύμβοιτητης του Φ. ν' Ο Α το δίνει. Αξιόποινος Β.

(6) Ο Α κρέβης κοιμήθηκε αφαίρει χρυσο δακτυλ. Ο Β εξαπάτησε γνωρίζοντα ο αποσκαλεμένος του μεπαπολόχου Κ με τις οποίο Α συμβούνησε να πουλήσει το δαχτυλίδι. Ο Α πείθεται ν' το δίδει.

→ πρέπει να υπάρχει εξουσία στο πράγμα. ∃ ν' τα 3 πρόσωπα που ηλεκτρίνου ν' διαθέτων έχουν δικαιώμα επενέργειας πάνω σε ξένη περιουσία. Ο ηλεκτρίνος ή διαθέτων αντιπροσωπεύα τον ζημιωθέντα έχουν ρητή ή σιωπηρή εξουσιοδότησης για να επενεργή πάνω σε ξένη περιουσία.

ανωτήσης

στο (4) Ο αχθοφόρος δεν είναι και κάτοχος ν' δεν έχει συγκαλέσει κυρίος κ' Ο Α κατάχρηση την ξένη κάτοχη Ο οποίος τηρεί κρίση και ε.ξ. αυτουργία. Η ποιότητα της συμπεριφορας του Α είναι κατάχρηση της ξένης κάτοχης ν' κρίση και ε.ξ. αυτουργία

(5) κριτήριο αν ο διαθέτων έχει ιδιοκτησία διάθεσης έπειτα από ρητή/σιωπηρή συγκατάθεση. ο A αντιπροσωπεύει τον Φ στη άσκηση ~~διαθέτη~~ κατοχή ν' υπάρχει γενική συναίνεση του Φ. από τη στιγμή που υπάρχει η γενική συναίνεση, ο B πάρνοντας το βιβλίο από τον A (ο οποίος διαθέτει έχουν τη ~~άσκη~~ ιδιοκτησία) έχουμε απάτη (τριγωνική)

(6) ο B με γνώμη παρασκ. πείθει τον A (ο οποίος έχει αποκτήσει. κατοχή τόνε συνοικά περιουσιακά ~~[illegible]~~ διάθεση) → τριγωνική απάτη.

⇓

το κριτήριο είναι αν ~~[illegible]~~ ο πλανωμένος διαθέτη (οποίε ν' τηρεί απάτη) ή αν ο δράστης κατάφερε τη ξένη κατοχή (κρυπτή και έμμ. αντιφορά)

~ αν καλύφθεται η ~~κατοχή~~ ξένη κατοχή μέσω του πλανωμένου αν διαθέτη.

η αν ο πλανωμένος αντιπροσωπεύει έχουμε ρητή/σιωπηρή εξουσιοδότηση να διεκπεραιώσει υπέρ πράξεις στην ~~[illegible]~~ ξένη περιουσία

Επιμ. δρά υπεξαίρεση

24/5/21

8°

Υπεξαίρεση - 375

συμπεριφορά σαν για είναι δικαιοδοτ.

στοιχεία γεμηλ. αν. πραγμ. - ξ. ~~κατ~~ κατοχή, ιδιοποίηση.

που έχει ήδη.

κεντρική έμνοια για τα εγκλ. ιδιοπτ.

η ιδιοπ. ορισθεί ν' το πεδίο εφαρμογής αξιοπ. υπεξαιρ. + κρίσιμη.

που αξιοποιεί αρχαίρα

γίνεται κρίσιμη κατά του χρόνου αφαίρεσ.

και δε αναλεπτήσουμε αξιοπ. όταν η υπεξαιρ. ακολουθεί ην παράνομη πράξη;

Κτίση κατοχής με αξιοπ. πράξη.

① Α αφαιρεί ~~αξιο~~ το αυτοκίνητο του Β ν' αυτό βρεμένο δικα του πραγμ. αυαχωρεί. Ο Α → αξιοπ. για κρίσιμη ν' υπεξαιρ. → αυτό η δεξ. της νέας κατοχής. (αυτοτέλεια) ~~αυτοτέλεια~~ ιδιοπ. συμβαίνει αυτόχρονα με ην αφαίρεση ν' η δεξ. νέας κατοχής.

η δεξιώσεια της κατοχής γίνεται αυτοτέλεια με τη ιδιοπ.

Ο Ρηρεί να συρρέει κ. με υπεξ;

→ άπαρη. από ην σκέψη που κάποιοι ιδιοποιεία κάτι η περιήσεις με αξιοπ. πράξη. αρκεί η τιμώρηση αυτή χωρίς να χρειάζεται περιπέρω τιμώρηση για ην επακολουθούσα υπεξαιρ.

παρμιόνερη χωρίς να υπουργίζεται

→ Μυμωνοπ. η επακολουθούσα υπεξαιρ. δεν υπάρχει και όταν με την ίδια πράξη συνεχίται ν' αφαίρεση ~~δε~~ ν' ιδιοπ. → όχι υπεξαιρ. όσε και αρρωτή ν' άρα μόνο κρίσιμη. (όποια πράξη συμπεριφορά δα να, συμπεριφορά κρίσιμη).

→ ν' δεξιώσεια εδώ ν' ιδιοποίηση.

(2) Ο Α αφαιρεί το ρολόι και Β. ν' το βάζει στην τσέπη του
Της επόμενη ημέρα το ψυρίζει στην Γ.

→ Ώστε η αφαιρ. ν' η ιδιοπ. είναι διακριτής από την περαιτέρω
υπεξαιρ. (όταν το ψυρίζει στην Γ). → συρρυπή κρίσιμη + υπεξαιρ

↓ που θα απορρυθεί
ως συνεξαρτική υπεξαιρ πράξη

↓

όταν η υπεξαιρ. γίνεται με τη αφαίρεση ~~[illegible]~~ ο φαινομ. ~~συνεξαιρ~~
συρρυπή (σε συνεξαρτ. ύσαιρη πράξη).

↳ Ώστε γίνεται μία διακριτή πράξη για ιδιοποίηση, ενώ στο
1ο παραδείγμ. η ιδιοπ. έγινε μαζί με τη αφαίρεση

(Αν κάποιος συμβεβεί, στα ψυρία προς Γ θα είναι συμβεβεί
πρα υπεξαιρεση αφού έχει δίδη αρκηρωθεί η κρίσιμη

↓

αρκηρώθηκε με τη δεμίωση
νέα κατοχής – όταν το έβαλε
στην τσέπη του)

(3) Ο Α με παραστάτη γεωλόν γεγονότα ως αγκλίνω στην Β του
πτίδει να τη κατεβάζει 10000€. Εν συνεχεία, ο Α
αγοράζει ένα αυτοκίνητο με τα 10000€. Αξιοπ. για
αυτόν + υπεξαιρ.

→ Ο Α δεμίωσε ότι απέκτησε τα μεθεί με αυτόν.
Θα τιμωρηθεί για αυτόν + υπεξαιρ;

Από τη στιγμή που απέκτησε τα 10000 (κατοχή + κυριότητα)
το πράξη δεν είναι ξένο – αφού τα μεταχειρίζεται σε κύριο –
ν' δεν πληρούνται η υπεξαιρ. ν' θα τιμωρηθεί μόνο για αυτόν
πεθεύς απέκτησε κυριότητα.

(4) Ο Α δε εξαιρεί επιτυγχάνει τη διόθεση αυτοκι. για 5 μέρα τη 5η μέρα τον χαρίζει σε δίμο του

⇒ δε τον απάτη εξαιρεί δίνω κανοχή ν' για χρήση. δεκά απεκτήσει ιδιοποιήσει.

αμηθ. σύρρυπ εξαιρεί + υπεξαιρ.
↳ που ~~[illegible]~~ εξαιρεί τη αρχικά βιάζει.

→ η βιάζει σην διόθεση ήταν η απαλλαγή κανοχή, όταν όλα ο χαρίζει πιπρούνται αυ. ⇒ αμηθ. σύρρ υπεξαιρ + απάτη
↓
που δεξιάζει το αυτ

(5) Ο Α ηθέλει του Β ότι είναι δερεξιός ν' έτσι επιτυγχάνει να αγοράσει αυτοκίνη. δε ηλεκτ. χαρτονόμ. ν' αυτεχτεί ΕΙΑ παλαι στον Γ.

δε τον απάτη απέκτησε δίνω τη κανοχή. η ιδιοποιήσει γίνεται δεκά τη ολοκλήρωσε (τη) απάτη. όλα απέβλεπε εξ αρχής
αιτιολογική σχέση που προκύπτει από η γεγονός ότι ήθεναι ιδιο.
από τη ιδιοποιήσει του πράξου
έχει τελεσθεί υπεξαιρ. κάτω είχε κάνει ολοκλήρ. κυρίου στοιχ πράξη η υπεξαιρ. θα είναι συντελεσμένη ώσαρη πράξη ν' θα είναι βαινοδεν.κή.

(6) Ο A παρακά γεωλώ ότι είναι υπάλληλος καθαριότητα
κ' πρέπει να πάρα τη γουνά και B για καθαριόλο
η B πείθεται κ' του δίνει του γούνα. Αξιοπ. για απάτη ε υπεξαιρ.

η ιδιοποίηση που κάτω ο A σε πολλ. σχέσεις βρίσκεται με το απάτη;
προσβαλλόμενα τεκτόχρονα με την κτίση της κατοχής.
αποκτά την κατοχή κ' τεκτόχρονα το ιδιοποιείται (δεν ολοκληρώθηκε η αφαίρεση κ' θεά να ιδιοπ.
→ δεν συνιχνιοθετείται υπεξαιρ. κάθη η αφαιρ. ~~απο~~ αποτελεί
συνιχείο της απάτης.
↳ η βιάβη της περιουσίας είναι ακριβώς η ιδιοπ. του A.
(αν ο A δεν ιδιοποιείτω δεν θα είχαμε βιάβη)

[ανακεφαλαίωση.
⇒ πως θα αξιολογηθεί ο δράσης ιδιοποιείται με αξιοπ. πράξη
παλιά αποχ. [κ' είχε αρχικά υποσημιχθεί ότι η επακολουθούσα ιδιοπ.
είναι αδιάφορη. ~~[illegible]~~

<u>ηλέον</u> : <u>χωρ. της συρρυπής</u> → αν περιέλθει στο κατοχή κ'
έπειτα ιδιοποιείται → συρρυπή με υπεξαίρεση.
αλλά ηρέπει να διαβορυποιήθουν πράξεις που περιήλθαν
εξαιρ: κύρια πράξη κλοπή
κ' όταν η θέλει. νέκει κατοχή τεκτίζεται με ιδιοπ. } όχι υπεξαιρ.

αλλά κατοχόχρονα
ιδιοποιήθηκε. τεκτόχρονα
ουδέτερα κατοχή ε ιδιοπ.

όταν όλεν επακολουθεί η ιδιοποίηση → ηλεκτ. συνιχεία
υπεξαίρεσης κ' θα είναι αντιθυρητή ώσωρα πράξη
που απορροφάται αν βαλόμενη.

→ παράδειγμα 3.

αν η ηρωίη είναι απάτη έχει κύριο → δεν ηπροσκεί υπεξαιρ.
αν υφαι με απάτη απέκτησε δόλο κατοχή ν' επιτα ιδιοποίηση (διεύρυνα αρχική βιάβης) τότε συρρέει αμηθεί απάτη με υπεξαίρεσ.

αν απέκτησε με απάτη ν' ταυτοχρόνω τα ιδιοπ. (παραδειγμ. 4).
(η ιδιοπ. είναι ι σωιχείο βιάβης – δόλο για απάτη θεν τιμωρ

* η ιδιοπ. που έχει ήδη κτηθεί η κατοχή αξιοποιούνται διαφορετ. ανίγεται αν γίνεται ταυτοχρ. ή επιτα ή αν διευρύνθηκε η βιάβη

• επιμ. υπεξαιρ. μηνύσεις εκβίαι

31/5/21
9ο

ΑΠ 900/2000

ανθρωποκτ. ν' επιτα αφαίρεση f. κιν. πραγμ. από το θύμα;
→ συρρόη μη ανθρωποκτ. ν' μηνύσεις; (αμηθή κατ' ιδίαν με 2 κακουργήμ.
→ συρρόη μη ανθρωποκτ. ν' υπεξαιρεση; (κακουργήμ. ν' ημηθεί) με διαφορετική ανάμ.

η αφαίρεση γίνεται κατά τη διάρκεια της θανάτωσης
→ η μηνύσεις συρρέει αμηθεί με ανθρωποκτ. πρόν
πόσο αυτός είναι ο συνδεόμενος μεταξύ μηνύσεις ν' ανθρωποκτ.
↳ ΑΠ 900/2000 → ακόμα ν' όταν η αφαιρ.
είναι σε άλλο συνδεόμενο με την προηγηθείσα ανθρωποκτ.

αφαιρέθηκαν τα κόσμημα μετά του θάνατο του κοσμημαφόρου. (υπεξαιρ. ή μηνύσεις;)

→ η αποφ. αναφέρει ηκυρ. είναι η αφαίρεση σε άλλεσο σύνδεσμο με τη θάνατο (βασικ. του σχεδίου). η αφ. βία και δεν είναι το λέσο για τη αφαίρεση

πόσο άλλεσος;

Μυμνοπ: λέρος του ίδιου ισοτοπικού γεγονόνα

η.χ. δεχόμη χρωσιμή απόσι. με θάνατο ν' αφαίρεση πραγμ.

μπορεία ευ σωτή ευνοία 380 §1

η μπορεί εκβίαση 380 §1

μπορεία είναι ν' με λέσα επικειβ. ακίνδυνο/απειλεί ν' όλου εξανγκάζει

διάφορη 385 (εκβίαση) με μπορεί εκβίαση

ευν. γαθό: περιουσία (όχι μόνο υπι. κατεί ευτικειβ. αγκή το σύνδρο της περιουσίας (οικονομ. κυρ. ευνοία - αγαθά αποφάσεις σε αυτ.

→ δεχόμη γράφα σιβπεριφορώνω ώστε να διαπιστωθεί η χρήσι του θύμα

ευν. γαθό: ιδιοκτησία (σωρεφέρεται κατεί του ανεκτ.

<u>ομοιότητα</u> 385 §2 κτ. α' + 380 §1 ευ. β'

<u>τρόπος τιμέτης</u>: σωμ. βία ενεργόν προσώπου η με απειλ. ανωμένα με ν

→ ΕΞΑΝΑΓΚΑΣΜΟΣ

<u>διάφορες</u>: i) 380 → απόδοση πραγμ.

385 → πράξη - παραλεγ. - ανωχ. όχι ύλου παράδοση πραγμ (μπορεί επικουρικώτατα).

ii) σκοπός: 380 → παρ. ίδιον υπερ δράσιν

385 → παρεν. περ. οφειλής υπερ δράσιν / ερίζ

iii) ζημία: 380 → προσβολ. ίδιοκ. χωρίς απαρεία περιουσ. σχέσ

385 → περιουσ. ζημία.

⇓

συμβάλλει δε διαφορετ. τρόπο την προσ. ιδιοκτησίας δε περιουσία

ζημία ειδ + παραν. περ. ευθύνη.

(πχ) ① ο A απειλεί ότι τον B ότι θα του σπάσει τα επιπλα αν δεν του δώσει 1000€. Ο B τα δίνει.

→ εξαναγκάζεται κάποιος δε βία (κακά πραγμάτων)

→ περ. ζημία 1000€

ο δράσιος δεν έχει κάποια αξίωση κατά του θύματος

→ 385 (κ' απειλή κ' σκ. παρ. περ. οφει.)

② ο A απειλεί του B ότι θα του κατάγγειλε στα δημοσιαν. ~~...~~ πόν ο B τέλεια αν δεν του δώσει 1000€.

απειλή δε νόμιμη πράξη → η απειλή είναι νόμιμη.

ο B δεν οφείλει να δώσει 1000€ (δεν έχει ληφθεί αξίωση

δε απειλή νόμιμης πράξης επιδιώκεται <u>αξιόχρεως</u> σκοπός.

⇒ ΕΚΒΙΑΣΗ

③ Ο A απειλεί του B πως έχει κλέψει κρυπτή τις βάρκες του αν δεν του παραδώσει το κρυπτιβάλιο. ο B τα δίνει

⇒ η απειλή είναι νόμιμη κ' ο σκοπός είναι νόμιμη

κάθως ο A έχει νόμιμη αξίωση ενί του απειλείθεως.

είναι σε σχέση δε του επιδιωκόμενο σκοπό.

→ όχι παρανομη ενεργ

(4) Ο Α απαιτεί του Β που έχει ψήφοι κοινή σε βάρος του όλα θα τα σπάσει τα πόδια αν δεν του επιτρέψει το κοινοβούλιο

→ βάρος απειλή, όχι εκβίαση. καθώς η απειλούμενη πράξη είναι παράνομη ~~...~~ η αξίωση όχι (δ είναι, μπορεσμένη) → παράνομη απειλ. πράξη

→ υπάρχει παραν. απειλή αλλά όχι παρ. σκ. περ. ...

(5) Ο Α εργαζόμενος σπο επιχειρήσεις του Β απειλεί του Β όλα θα σφαιρώσει απεργία αν δεν του καταβληθεί αξίωση βιαθώς Ο Β καταβάλλει ηο αυξήσει

→ η απειλούμενη πράξη είναι νόμιμη, αλλά ο Α δεν έχει μπορεσμένη αξίωση κατά του Β.

επιδιώκεται με κοινωνικά προσφορά τρόπο; ναί!

κατά ηο περ. άπαγο → δεν έχει τελ. καθώς δεν αποδοκιμάζεται η απά

→ από ηο αλλά που δεν αποδοκιμάζεται το περ. αφέλος είναι νόμιμο (καθώς το ύνθα του παρ. περ. αφέλ

(6) Ο Α εργαζόμενος σε επιχειρ. του Β του απαιτεί όλα θα ύλιξα σπο σύλλογο του Β φάσεις του με περιπτώσεις με αίτη γνωρίκει. αν δεν ~~...~~ καταβάλλει ηο αυξήσει του βιαθ

→ ο τρόπος δεν είναι κοινωνικά προσφόρος

σε ενα κατ'αρχήν θεμιτή αξίωση περ. αφέλος. μεταπρέπεται

σε παραν. περ. αφέλος → παράνομο! → απειλή ε'εκβίαση

→ ενώ έχει αρχικά νόμιμη αξίωση. Ο τρόπος που επιδιώκει είναι κοινωνικά απροσφόρος

(1) Ο Α για να αναγκάσει τον Β πούλησε στον Γ αλλιώς αν ο Γ εξαναγκάσει τον Β να πουλήσει πρώτα χωράφι πίνακα. Ο Γ δε αγαπά χωράφι εξαναγκάζει τον Β να πουλήσει τον πίνακα. Αβίωτον τον Γ.

Αμοιβαιότητα (καλό αξίωμα - βλάβη) = το άτομο πρέπει να προσέρχεται από τη βλάβη που προσέρχεται. (όπως η έννοια αυτή) αυτή η βλάβη δεν είναι το άτομο προσέρχεται από τη περιουσία του βλαβέντα - βλάβη αυτή η έννοια αξιοποιείται η Εκβίαση.

Το άτομο που αφορά ο Γ δεν ~~βλάπτει~~ συνέπεια δε τη περιουσία του βλαπτόμενου. μόνο η αμοιβαιότητα. Η συμπεριφορά του Γ είναι παράνομη βία + άδικη βλάβη περιουσίας κατ' έκφανση, αλλά όχι εκβίαση. (το άτομο που βρίσκει πρέπει να προσέρχεται από τη βλάβη το βλαπτόμενο)
(ο Α είναι υπ. αναγκαίος) ο Γ ~~είναι αναγκαίος~~

(2) Ο Α απειλεί απειλήσει το αυτοκίνητο του Β αξίας 30000€ για αυτό αν δεν θα το σκοτώσει αν δεν του δώσει 20000€. Ο Β καταβάλλει το ποσό. Αβίωτον του Α.

→ Η βλάβη ο Α δεν είχε δικαίωμα να βλάψει αναγκαίως. Ο Β δε θα να καταβάλλει το ποσό (αλλά ν' διεκδικήσει) βλάπτεται η περιουσία του.
(βλ. παρ. βλάβη οικιακή του βλάβη + αμοιβαιότητα αλλά δεν προσέρχεται γιατί που η αν. είχε αναγκαίως. κ για η βλάβη αγκρίνεται τη πράξη που ν' διεκδικήσει).

Αν η περιουσία, οι διαθέσεις δε σκοτώνονται, δε περιουσιακή βλάβη. (αν απειλήσει γιατί το βλάβη, δε προσέρχεται από τη βλάβη)

~ Εδώ βλάπτει να μη βλάπτει αναγκαίως αλλά δεν είχε υποχρέωση ως είχαν το αυτοκίνητο και το καταβάλλει ν' έχουμε περιουσιακή βλάβη. καθώς ν' δε το 20000 βλάπτεται η περιουσία του.

3. Ο Α αποκτά του Β ώστε θα του καταστρέψει το αυτοκίνητο αν δεν του δώσει το ηλεκτρόφωτο του Ο Β το πράκτ Αλιώτου Α.

Έχουμε αυτοκείμενο χωρίς οικονομικό αξία (ηλεκτρόφωτο) δεν προκαταλείπεται ~~[illegible]~~ (χωρίς οικονομικός - ουμικός θεωρία). Η δεν περιλαμβάνεται σαν περιουσία του ΠΚ.

~~[illegible]~~ - για παραν. βία θε συρροή με υπεξαίρ. ~~[illegible]~~ ευκόλους αξίας.

Για δοξή ζημιωμένου περιουσίας ⇒ η γνώμη ένα ένα κεύτρικο λεγεθα
ν προκαλείται λέω πρ/παρα/αναχρ ν ενεργεται γνώμη.
λέω: (βία, βία με ενικείμενο κίνδυνο
αν έχουν ορισμένα συνεχεία συνήθη παρανομη βία η παράνομη βία
με συρροή με κάποιο άλλο έγκλο

Ανάλη -380

Συνεχεία

- πράξη εξαπάτησης ((ει /
- ηλάνη εξαπατωμένου ("πάθανα κάποιου")
- περιου. διάθεσα του εξαπατηθέντος / ηλανηθέν
- περιουσ. βιάθη διαθέσαντος / τρίτο ("βιάτη γιέτη περι.
- αιτιώδης συνάφεια (βάλλω το σημαντιότερο)
- υλική αντισταθμία βιάθη ωφέλεια.

Τα συνεχεία ης απάτης ~~[illegible]~~ αντιμετωπίζονται αυτοτελώς αν ο ι.
ΟΠΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΣΝΔΕΟΝΤΑΙ ΜΕΤΑΞΥ ΤΟΥ

→ Σε τρίτο + τριγωνική απάτη (αυτός που διαθέτη έχει τη δικαιοδοσία επενεργεία σε γένη περιουσία

πράξη εξαπάτησης.

① Ο τυπίας της τράπεζας Τ καταβάλλει εκ παραφόρου στον Α 1800€ ~~[illegible]~~ αντί 130€. Ο Α εισπράττει το ποσό. Τελεί ο Α απάτη, σημασία έχει αν ο Α προέβη σε πράξη εξαπάτησης.

η συμπεριφορά του Α είναι πολύ καλοδεχούμενη. Δεν έχω πρόβλημα ο Α θα πρέπει εξαναγκαστεί. ο Ζ βρίσκεται σε πράγμα αφού δεν προκύπτει από συμπεριφορά του Α..

εδώ έχω προσπαθήσει η περιφ. Σιάδικου, είναι δύσκολη αλλαγή στην διαπραγμάτευση να πρέπει του Ζ είναι να πρόβλημα στον Σιάδικο ο Α αλλά βασικά να επιλέγει το νόμο αφού δεν αλλάζει σε αυτή γιατί η πράξη εξαναγκασμού σε βάρος του Α.

δεν υπάρχει αλλά αλλαγή παρακολούθησης γιατί δεν πάρχει προσωπ. ως εξ' αυτού αναγκαίως έχω τα στοιχεία ν' αν βρίσκεται μεταξύ των σε αλλοδαπή αντίρρηση.

(2) ο Α διαπραγματεύεται αν έχει πλειοψηφία στην γραμματεία του νόμο των 10.000€ από χιλιάδες, πλειοψηφία στην Ζαπάντα στην σκέψη βέβαια ν' αναγκαίωνα το νόμο αυτό σε το ζητείο.

Για αυτό:

αρχικά βρίσκω εν υπάρχει πράξη εξαναγκασμού. Για αυτό βλέπω τι ως αναίρεση;

→ (1) Μόνιμη: την είχα που χρειάζεται σε αναγκαίο δεν επιτυγχάνεται να είναι υπάρχουν πράγμα αφού διαφορά νέα πράγμα η αλλοδαπή αναγκαίο δίκαιο ν' πρόβλεπε σε δίκαιο του νόμου ο Ζ ν' έχει κανονικές αρχές.

και ο 2 μπορεί χωρίς υποχρέωση

(2) αυτό το αυτό που βλέπει σε πρόβλεψη χωρίς διεθνή πράξη, έχει πλήρη περιορισμό δίκαιο έχει πλήρη στον περιορισμό

Γενικά επιτυγχάνει παραγωγικών πράξη ν' δεν έχουμε αρχή.

Έπειτα να περιορισμός δίκαιο η πράξη ως ν'

* Στην αρχή έχουμε αναίρεση (2) Αλλά. το ενδεχόμενο ν' η βλάβη να είναι 2 πράγματα ως ίδια υποβολή.. αυτό να ίδια περιορισμός να προσφέρεται το νόμο

18/6/21

Τηλεκαίο. (ανώ όμ)

Συνέχεια ανάλης

386πκ - πράξη ιδιοκτ.

πλάνη ιδιοκτ.

περιοδ. - διάλεσα μέρη πλάν

περιοδοκτικά ιδιοκτ. - ...

αυτιώδης συνάφεια

αγρ. σι. υπ. υ. → ... ανεκτ. ... βιάζω - αφέι

ο σκ. παρ. ιδιοκ. + πρέπει να προκύπτει (όπως αναφέρεται κ' ρητά) ας
πω βιάζω

αν αυτή η σχέση δεν υπάρχει → ανοδοία συν. ν' ... όχ.

υυ. · δύο ... ν' ... 2-6

αφέσω δύο β' βαθμό για ω σι. 1.

· ... σι.

· σκ. παρ. αφέι

για βιάζω συγκρίνουμε πριν + μετά (καθώς κ' ότι ... για
να δούμε αν υπάρχει ... οικονομικά ...

Συνέχεια πρακτικών

~περιοδ. ... σε σχέση με τη οικονομ. θεωρία -

Ο Α αγοράζει από τον Β ... δαχτυλίδι ... με πλάσι
Επειτα ο Α το πωλεί στον Γ που δίνει ο Γ πλάσιο. Έχει υπουτεί ... ο Α;

→ ο Α ... με ... υπάρχει περιοδοκτικά ... από
παράνομη πράξη; - το δαχτυλίδι είναι τμήμα της περιοδοίας του Α
παρά το ότι είναι με παραν. πράξη ... να ... με 386πκ.

→ οικονομ. θεωρία → ναί! υπέστη ζημία - βαύθηκε η περιουσία του

διχογνωμία: • Μυρωνύπαρος → εφ' όσον ο Α αποκτήσε με απάτη αποκτήσε κυριότητα πάνω στο πράγμα ν' υπάρχει ζημία στην περιουσία του.

~~[illegible]~~

βάσει οικονομ. θεωρία 1η άποψη

• άλλη άποψη: Εφ' αφού αποκτήσε με κλοπή, δεν αποκτήσε κυριότητα, ν' δεν προσκαλεύεται. → ζόμο μη αναγνωρίζομενου από το δίκαιο δικαίωμα.

2η άποψη.

• δεν εξαιρούνται αγωθά που αποκτήθηκε παράνομα. Σε κάθε περίπτωση βλάπτεται, ακόμα ν' με αξιό (Παπαδαμάκης)

• ο Α καταβάλλει 10000€ στον επαγγελ. δοκιμόνο Β πειθόμενο ο Α από τον Β ότι ο Β σκόπευσε τον Γ. Υπέστη ο Α περιουσ. ζημία;

→ υπάρχει παράνομη δικαιοπραξία, που δεν έχει εκπρωθεί.

κρατούσα: υπάρχει περ. ζημία, στο μέτρο που δεν πήρε πίσω τον "υπηρεσία". (καθαρά οικονομ. γνώμη)

Μυρωνύπ: δεν υπάρχει ζημία, καθώς τα χρήματα ώκα το μέσα γιαι να τιμεσεί το εγκλημα. ν' δεν μπορεί ν' προσκαλεύθεί από τον τυν. τάξη ν' βλάβη, καθώς δεν δύνεται να προσκαλεύσει τον αξίωσε του γα τον δάνατο.

• οι Α ν' Β κλέβουν από κοινό ένα τόρνο ν' ουλλόμενον να μοιραστούν το τίμημα. από τον κλεπτηλοδόχο Γ. Ο Γ καταβάλλει 3000€ στον Β. ν' ο Β παρισκά γενδός στον Α ότι πήρε μόνο 1500€.

Υπάρχει περ. ζημία ο Α;

Ματείωση αξίωσης από παράνομη αιτία.

τα 750€ ~~[illegible]~~ συνιστούν περιουσιακή βλάβη και ματείωση αξίωσης από παραν. αδικοπραξία; (επειδή ο Α δεν τα δικαιοδικεί - παραιτήθηκε από τον αξίωσης του)

2 ανάγκες:

(1) βάση οικονομ. εννοια περ. → υπάρχει μηδία αν η αξιωνα είναι
εν τοιι πρόβλεψι πραγματοποιήσιμη υπάρχει περιοδο. μηδία

(2) οικονομ.-νομ. εννοια: δεν είναι πραγματοποιήσιμη βάση νόμου
(δεν θα αναιρεθεί πανεί ενω δικαστήριο γ' αντο)
κ' ενεπω δεν υπάρχει μηδία.

(κρατώνα γεωτεί είναι η οικονομία) - ΑΠ.
↓
δεν αυκαθέρα αν μπορεί να αναιρεθεί η δικαιοσύνη
αρκεί να μπορεί να τη χρησιμοποιήσει στη πραγματικ